

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته ماریو تال (یونگه ولت)

برگردان از: جاوید

۲۶ دسمبر ۲۰۱۳

ستایش برای وفاداری، سابقه و هدف

جایزه صلح نوبل که امروز در اسلو داده می شود تنها اسماً نام صلح را با خود حمل می کند . از مدتهاست که این جایزه در خدمت حفظ سلطه و هژمونی ایدئولوژیک غرب قرار دارد.

جایزه به خاطر سکوت در اثنای جنگ تجاوزکارانه علیه سوریه :

" احمد اوزومجو " (Ahmet Üzümcü) یکی از رؤسای سابقه ناتو و رئیس سازمان منع تسلیحات کیمیائی جایزه صلح نوبل امسال را برای سازمان منع تسلیحات کیمیائی دریافت کرد

نگران نباشید ، ما نفر(عامل) خود را در کمیته نوبل داریم جایزه نوبل امسال به "بوریس پاسترناک" (شاعر و نویسنده رومان داکتر ژیاگو برنده جایزه نوبل در ادبیات) تعلق می گیرد"

این صحبت رمزگشائی شده یک رابط (سی آی ای) بایک افسر اطلاعاتی هالندی مورد اعتمادش بود که در تاریخ ۲۰۰۹/۳/۱۲ در جمله مطالب روزنامه (یونگه ولت) به چاپ رسیده است.

نظر به اخبار منابع خبری ، توزیع جایزه سال ۱۹۵۸ به شکل یک کودتای جذاب و تماشائی در آمده بود قبلاً در سال ۱۹۵۶ طیاره ای که از میلان به طرف روم در پرواز بود مجبور ساخته شد تا در جزیره مالتا فرود بیاید .

خدمات سری انگلیس (ام آی ۶) به درخواست (سی آی ای) بکسی را با نسخه خطی دست نویس "پاسترناک" در دیده بود بکسی حاوی اسناد را خارج از ایتالیا در کشور مالتا به (سی آی ای) تسلیم دادند و به این صورت توانستند رومان داکتر ژیاگو را توسط یک ناشر تبعیدی به زبان اصلی رومان (روسی) به نشر برسانند.

نشر آن به زبان روسی و توسط ناشر روسی یکی از پیش شرط های دادن جایزه در رشته ادبیات برای کتاب به شمار می رفت .

نتیجه بررسی های ژورنالیست روسی آقای "ایوان تولستوی" ۵۰ سال بعد از آن که ارشیف ها به روی همه باز گردید صورت گرفته است وی در یک مصاحبه با روزنامه اشپیگل که به تاریخ ۹ فبروری ۲۰۱۳ نشر گردید گفت:

اجنت های امریکائی به همکاران خارجی خود گفته بودند که که فرد کمک کننده و آدم ما در سویدن برای توزیع جایزه نوبل منظور آقای "داگ هامرشولد" است که حرفش به حیث عضو اکادمی علوم سویدن در توزیع جوایز از سنگینی و وزنه خاصی برخوردار است.

امریکائی ها "هامرشولد" را در انتخاب دوباره اش به حیث سکرتر جنرال مؤسسه ملل متحد در سال ۱۹۵۷ کمک و معاونت کرده بودند. "هامرشولد" از دوستان نزدیک "جان فاستردالس" وزیر خارجه امریکا و برادرش "الن فاستر" رئیس (سی آی ای) بود.

آقای "هامرشولد" می دانست که امریکائی ها در قضیه "پاسترناک" خواهان چه هستند.

ضرورت طرح های ماجراجویانه و جنجال برانگیز دیگر وجود ندارد به خاطری که امروز آنها افراد مورد نظر خود را در کمیته نوبل دارند که بدون مانع جایزه نوبل را به اشخاص و مؤسسات مورد نظر خود اعطاء می کنند.

مثلی که در سال ۲۰۰۹ به "بارک اوباما" رئیس جمهور امریکا و در سال ۲۰۱۲ به اتحادیه اروپا جایزه نوبل را اعطاء کردند.

به بسیار سادگی قابل درک بود که در دادن جایزه نوبل امسال به سازمان منع تسلیحات کیمیائی OPCW یک راه حل سطحی برای دادن جایزه پیدا کرده اند. مدیر عامل امروزی سازمان منع تسلیحات کیمیائی و سفیر سابقه ترکیه در اسرائیل از (۲۰۰۴-۱۹۹۹) و نماینده ثابت ترکیه در ناتو (۲۰۰۴-۲۰۰۲) آقای "احمد اوزومجو" جایزه امسال را رسماً پذیرفت.

نباید دچار تردید شد آقای "اوزومجو" نیز یکی از آنها است.

چه کسی از جایزه نوبل امسال سود می برد پاسخش را در جهت گیری اساسی کمیته نوبل باید جست و جو کرد.

سابقه و هدف آن آشکار می سازد که معروف ترین و شناخته شده ترین جایزه جهانی از مدتهاست که در خدمت برقراری سلطه غرب قرار دارد و هژمونی ایدئولوژیک غرب را محافظت می کند.

سیاست مورد علاقه اروپائی

روشن ساختن مسأله وطنز تاریخ:

در سال ۱۹۳۶ "ادولف هیتلر" و "بینیتو موسولینی" برای دریافت جایزه صلح نوبل پیشنهاد گردیدند.

این پیشنهاد از طرف بنیاد Fedrelandslaget که یک سازمان یا بنیاد مدنی بود و در سال ۱۹۲۵ به خاطر دفع نفوذ افکار سوسیالیستی بنیانگذاری شده بود مطرح شد و به کمیته نوبل تسلیم گردید.

افراد آتی شامل این بنیاد بودند صدر اعظم سابق ناروی "کریستیان میکلسن"، پژوهشگر قطب دیپلمات و برنده جایزه نوبل سال ۱۹۲۲ "فریتیوف نانسن" و "اندرس لنگی" سکرتر سابق Fedrelandslaget از طرفداران خاص فاشیست ها در این بنیاد عضویت داشتند. اندرس لنگی بار دیگر در سال ۱۹۷۳ حزب اندرس لنگی را بنیاد گذاشت که یک سال بعد حزب ترقی در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۳ ناروی به خاطر (FrP) از مرگش به حزب ترقی تغییر نام پیدا کرد.

سیاست های نژادپرستانه و راست روی افراطی و سیاست های باز نئولیبرالی ۱۶.۳٪ آراء را از آن خود ساخت این حزب در سال ۲۰۰۹ در انتخابات ۲۲.۹٪ رأی به دست آورده بود.

در اوائل اکتوبر روزنامه زود دیویچه سیتونگ گزارش داد که حزب ترقی هم در قدرت سهیم گردیده است. محافظه کاران همراه حزب ترقی حکومت ائتلافی تشکیل می دهند.

اما مهم ترین مسأله در این چرخش کوچک این است که حزب ترقی برای خود در مراجع تصمیم گیری برای جایزه صلح نوبل جا باز کرده است .

از سال ۲۰۰۰ به این سو خانم اینگر ماری یترهارن Inger-Marie Ytterhorn را حزب ترقی در جمله ۵ عضو کمیته نوبل ناروی که مسوولیت دادن جایزه صلح نوبل را دارند معرفی کرده است که این کمیته تصمیم نهائی را اتخاذ می کند. نقش کارمندان کمیته نوبل ممکن تعیین کننده باشد اما نقش تعیین کننده و تصمیم گیرنده را رئیس کمیته جایزه نوبل به عهده دارد یعنی آقای توربجورن یاکلاند Thorbjorn Jagland.

آقای یاکلاند قبلاً رئیس حزب سوسیال دموکرات (حزب کارگر) و در سال (۱۹۹۷-۱۹۹۶) صدراعظم ناروی بود و در سال (۲۰۰۱-۲۰۰۰) پست وزارت خارجه ناروی را به عهده داشت که در مدت کوتاهی به فقدان موفقیت در امور و هم چنان اجرات نادرست و ناهمپی و بیانات نژاد پرستانه متهم گردید .

در فیروری ۲۰۰۱ وی آقای عمر بونگو رئیس جمهور گابن را که به مناسبت سفر رسمی از ناروی دیدن می کرد بونگو از کنگو نامیده بود .

در کنفرانسی که از طرف سازمان ملل علیه نژاد پرستی در سال ۲۰۰۱ در شهر دوربان سومین شهر بزرگ افریقای جنوبی برپا کرده بود کنفرانسی که اسرائیل و امریکا از آن خارج شدند وی این کنفرانس را یک فستیوال انتقاد از ارزش های غربی نامید .

بعداً در پست ریاست پارلمان ناروی (۲۰۰۵-۲۰۰۹) آقای یاکلاند برای افزایش قوای ناروی در افغانستان کوشش کرد و در گفت وگو با روزنامه عصر ناروی گفت : اگر ناتو در خواست قواء نماید ناروی باید سهمش را ادا نماید و این مطلب را توضیح داد که آماده شدن و کسب تجربه در جنگ ما را برای وظایف مهم تر آماده و واجد شرایط می سازد. از سال ۲۰۰۹ بدین سو وی سکرتر جنرال شورای مشورتی اروپا و رئیس کمیته نوبل برای صلح است .

دادن جایزه صلح نوبل به اوباما به علت بی احتیاطی کمیته به یک مشاجره شدید لفظی بین اعضای کمیته تبدیل شد . گرچه ظاهراً همه چیز تحت تسلط شان بود که در روی کار آمدن یاکلاند کاملاً مشهود بود اما با آن هم نظر به گزارش روزنامه (حرکت جهان) بعد از صحبت های طولانی آقای یاکلاند و همکار حزبی اش خانم Verden Gang با سه عضو دیگر هیأت منصفه کمیته داوری توانستند نظر خود را به آن ها سپسل رونی بک Sissel Ronnebeck بقبولانند. در باره تصمیم سال ۲۰۱۲ روزنامه سوییسی به تاریخ ۱۳ اکتوبر ۲۰۱۲ نوشت . اعلان دیروزی به خاطر دادن جایزه نوبل صلح به اوباما می توانست با حوادث بد منظر همراه شود و زیادتیر مشتعل گردد اگر در جلسات دیروزی یگانه حریف مخالف اتحادیه اروپا در جلسه نهائی و تصمیم گیرنده از جلسه غایب نمی بود .

به علاوه آقای یاکلاند و خانم یترهارن افراد ذیل در کمیته توزیع جوایز صلح نوبل عضویت دارند:

از حزب چپ سوسیالیست خانم آگوت واله Agot Valle که این حزب فعلاً توسط دانشمند الهیات لوتری آقای SV رهبری می شود. گونار ستالزت Gunnar Stalsett که در حکومت یاکلاند وزیر عدلیه بود، خانم بریت رایس اندرسن Berit Reiss Andersen رهبر پیشین حزب محافظه کار (۱۹۹۴-۱۹۹۱) و عضو هیأت اشتات اوئل (۲۰۰۷-۲۰۰۲) Statoil رئیس بزرگترین شرکت نفت ناروی، خانم کاسی کولمن فایف Kaci Kullmann Five خانم کاسی به حیث مشوره دهنده در امور تبلیغاتی شرکت نفت و روابط عمومی و نماینده تبلیغاتی در پارلمان بود. خانم کاسی در نقطه تقاطع بین سیاست و اقتصاد قرار داشت .

وی به این مسأله اشاره کرد که جایزه صلح نوبل همراه صلح جهانی در ارتباط قرار ندارد. تنها اقدامات حفظ صلح که برای ارتش اجازه مداخله نظامی صادر شود می تواند صلح به بار بیاورد .

در دوران تصدی خانم کاسی کولمن در کمیته نوبل بعد از سال ۲۰۰۳ برای دیپلمات میانجی سازمان ملل و رئیس هم در سال ۲۰۰۸ جایزه صلح نوبل داده شد رئیس جمهور قبلی کشور فنلاند مارتی آهتیساری Martti Ahtisaari این دیپلمات فنلاندی قبلاً در سال ۲۰۰۷ مدال مانفرد ورنر را از وزارت دفاع المان به دست آورده بود. با این مدال تعدادی از جنرال های قوای مسلح المان و نمایندگان ناتو خود را زینت داده اند. در جنگ مقابل یوگوسلاویا مارتی آهتیساری به حیث نماینده فوق العاده سازمان ملل دیپلوماسی دفاع و پشتیبانی از کوسوو را به عهده گرفت که بالاخره پلان جداسازی را مخالف حقوق بشر طرح کرد.

دفاع و پشتیبانی از سیاست خارجی و سیاست امنیتی اروپا را قویاً (ECFR) هتیساری از جمله بنیانگذاران کانون تفکر آ تطبیق کرد. دفاع و پشتیبانی خاص از سال ۱۹۹۰ بدین سو کم از کم در ۱۲ جنگ قوای اروپائی شرکت کرده اند (۱) بدون دلیل نبود که در سال ۲۰۰۹ قرار داد لیسبون فیصله گردید که اعضای اتحادیه اروپا مکلف گردیدند تا قدرت نظامی خود را قدم به قدم بهتر بسازند.

سخنگوی مطبوعاتی جایزه به مناسبت دریافت جایزه صلح نوبل توسط اتحادیه اروپا خانم لیا هویزر Lea Heuser صلح آخن گفت که نظامی ساختن اتحادیه اروپا و سلب حق اقامه دعوی پناهندگان با وسایل جنگی هر چیز است غیر از روش صلح آمیز.

ندامت به خاطر تاریخ استعماری در نزد کمیته نوبل چیز بیگانه است. در آن جا مزایای استعمار نو اضافه تر بیان و تبلیغ می گردد. در قضیه تیموشنکو در یک مصاحبه با روزنامه تاگس اشپیگل به تاریخ ۲۱ اکتوبر ۲۰۱۲ یاگلاند اظهار داد که ما انتظار داریم که اوکراین ریفورم ها را آماده بسازد و از متخصصین ما کمک بگیرد. ما هم یک پروگرام وسیع ریفورم را آماده و ترتیب نموده ایم مخصوصاً در مورد سیستم قضائی.

یاگلاند گفت که بعد از فروافتادن دیوار برلین ما کشورهای اروپای شرقی را به عرشه کشتی سوار کردیم و فعلاً روند آشتی در بالکان در حال توسعه است آن ها سیاست توسعه طلبی اروپائی خود را با این جملات فریبده می خواهند ماست مالی کنند و گفت جایزه صلح نوبل به خاطر این روند تاریخی به اروپا تعلق گرفته است.

استثناء در قانون

(OPCW) لابراتور قوای نظامی المان برای آزمایش گاز سازمان منع سلاح های کیمیائی، انسنتیوت علوم نظامی برای تکنالوژی حفاظتی در ایالت نیدرزاکسن در مونستر سهم گرفتن در آموزش و آماده ساختن بازرسان ها برای استفاده در سوریه و مؤسسات خدماتی مربوط به آن بالای کمیته نوبل نفوذ (ECFR) دقیقاً معلوم نیست که چقدر و به کدام پیمانانه کانون تفکر بلاواسطه خود را اعمال می کنند.

بنیادی که حکومت المان را در (SWP) مایلیم بدانیم که بنیاد علوم و سیاست کدام نقش را در این میان بازی می کند و در سیاست خارجی و سیاست امنیتی مشوره می دهد.

در مقاله ۲۴ مارچ ۲۰۰۷ خود در روزنامه زود دویچه سائیتونگ یکی از کارکنان این بنیاد هکارد لوبک مایر Eckhard Lübckemeier به حکومت المان برای گرفتن جایزه نوبل پیشنهادی به این عنوان کرد که ما به پختگی کامل رسیده ایم حال زمانش فراهم گردیده تا جایزه صلح نوبل را دریافت کنیم .

در عین زمان سفیر فعلی المان در ایرلند که به حیث معاون بخش اروپائی صدارت المان در سال ها (۲۰۰۳-۲۰۰۶) مشغول به کار بود در جائی که رشته های سیاست و اطلاعات سری به هم گره می خورد چنین پیشنهادی را مطرح کرده بود . وی در مشغولیت قبلی خود رئیس بخش روابط خارجی برای امنیت و سیاست دفاعی (۲۰۰۳-۲۰۰۰) آمادگی درست و آموزش بسیار عالی دیده بود.

از سال ۱۹۹۱ تا سال ۲۰۰۰ بخش پژوهش سیاست خارجی را در بنیاد Friedrich Ebert اداره می کرد. پس زمینه های سیاسی ودایره نفوذ کار این بنیاد مشابه به کار بنیاد یاکلاند و هردو در یک سطح در اروپا با ستراتیژی های مختلف و راه های جداگانه قرار دارند. زمانی راه های شان باهم یکی می شود که این جملات ماندگار را به خاطر تداعی می کند " آرامش تان را حفظ کنید ما عامل (نفر) خود را در کمیته نوبل داریم ."

به هر صورت وی در مقاله دیگر خود به تاریخ ۱۰ دسمبر ۲۰۱۲ در روزنامه زود دویچه سائیتونگ بار دیگر تأکید کرد چه کسی غیر از اتحادیه اروپا می تواند این جایزه را کسب کند ؟

آیا غیر از ما کی استحقاق آن را دارد و سزاوار است که این جایزه را از آن خود بسازد ؟

افرادشان در کمیته نوبل در اثنای جنگ سرد همه وقته و به صورت مداوم تیر های زهر آگین به سمت اروپای شرقی پرتاب می کردند و به کسانی جایزه می دادند که ضدیت شان با شوروی و چین روشن بود . کسانی که در اوج جنگ سرد این جایزه را دریافت کرده اند، افراد ذیل بودند .

جورج مارشال وزیر خارجه سابق امریکا در سال ۱۹۵۳

هنری کیسینجر وزیر خارجه امریکا در سال ۱۹۷۳

مخالف ایدئولوژیک شوروی آندریه زاکاروف در سال ۱۹۷۵

رهبر اتحادیه همبستگی لخ ولسا در سال ۱۹۸۳

رهبر بودیست های تبت دالای لاما در سال ۱۹۸۹

و میخائیل گوربچف در سال ۱۹۹۰

زمانی که تعادل بین المللی و توازن قواء طور دیگر بود دست اندرکاران کمیته نوبل تصمیم قابل توجه می گرفتند چنانچه دادن جایزه نوبل برای کارل فون اوسیتسکی در سال ۱۹۳۶ مارتین لوتر کینگ در سال ۱۹۶۴ مدافع ارجنتائینی حقوق بشر ادولف پرز اسکیوال در سال ۱۹۸۰ که وی در سال ۲۰۱۲ برای گزارشگر شجاع امریکای بردلی منینگ و فعال گواتمالای حقوق بشر خانم ریگوبرتا منجو اقدام کرد.

از سال ۲۰۰۰ بدین سو جایزه نوبل به طور فزاینده به نفع سیاست غرب در دست شان قرار دارد.

به علاوه کسانی که نام برده شده برندگان دیگری چون شیرین عبادی در سال ۲۰۰۳ ، معاون سابق رئیس جمهور امریکا ال گور در سال ۲۰۰۷ ، محمد البرادعی رئیس آژانس بین المللی انرژی اتمی در سال ۲۰۰۵ و مخالف ایدئولوژیک چین، لیوشیانوبو در سال ۲۰۱۰ جایزه نوبل گرفتند.

جایزه ادبیات نوبل هم تفاوت چندانی با جایزه صلح نوبل ندارد به علاوه نام های روشن و پر آوازه ای چون پابلو نرودا در سال ۱۹۷۱، گابریل گارسیا مارکز در سال ۱۹۸۲ ژوزه ساراماگو در سال ۱۹۹۸ و هارولد پینتر در سال ۲۰۰۵ که جایزه ادبیات نوبل با این نام ها پیوند خورده مسیر این جایزه افتخار آفرین هم تغییر کرده است مثلاً دادن جایزه

ادبیات به ماریو بارگاس یوسا در سال ۲۰۱۰ که زمانی که وی از چپ به نئولیبرال استحاله یافت، برایش جایزه داده شد.

در مورد پرسونل کمیته نوبل پیترانگوند که از سال ۲۰۰۹ بدین سو سرکتر همیشگی اکادمی سویدن ومسوول اعلان کردن نام های برندگان جایزه ادبیات است. زمانی که وی به این پست منصوب گردید پیام های تیریکی دوستانش را نپذیرفت و گفت که این پست چیزی نیست که برایم تیریکی داده شود این زیاد تر به مکلفیت سربازی مشابه است و مانند امر بسیج سربازان است که مردی دارای سوابق مشکوک را از سرباز عادی به خدمات سری ارتش منتقل کنند. روزنامه زود دویچه ساینونگ به تاریخ ۱۱ اکتوبر ۲۰۱۲ گزارش داد که انگلوند با آن که از مدت ها قبل عضو اکادمی سویدن بود مانند سابق برای روزنامه های سویدنی منحیث خبرنگار جنگی در یوگوسلاویای سابقه، افغانستان ودر اخیر درسال ۲۰۰۵ از عراق گزارش تهیه می کرد. جایزه نوبل حافظ جناح ایدئولوژیک غرب است که فوق العاده مورد توجه غرب قرار دارد که از لحاظ اقتصادی هم در سطح بالا قرار دارد. روزنامه دی ولت در ۶ دسمبر ۲۰۱۲ گزارش داد که بنیاد نوبل پلان کرده است که برای صندوق تأمینات کمیته، سرمایه گذاری بیشتر صورت گیرد. به این ترتیب بازده محصول هم افزایش می پذیرد.

آمادگی برای جنگ

احمد اوزموجو که جایزه صلح نوبل را در اسلو برای سازمان منع تسلیحات کیمیائی دریافت کرد. وی در ناتو نه تنها نماینده دایمی ترکیه ار سال ۱۹۸۶ تا سال ۱۹۹۶ بود بلکه قبل از آن جنرال قنسل ترکیه در شهر آلیو سوریه بود در فهرست اتحادیه نظامی ناتو مأموریت های دیگر وی از این قرار است

مشاور هیأت ترکی در سال های ۱۹۸۶ تا ۱۹۸۹

کارمند بین المللی ناتو در سالهای ۱۹۸۴ تا سال ۱۹۸۹

رئیس یک بخش در ناتو در سالهای ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۶

سازمان منع تسلیحات کیمیائی در سال ۱۹۹۷ بنیانگذاری شد اولین رئیس این سازمان خوزه موریسیو بوستانی دیپلومات برازیلی چون وفاداری کمتر داشت در یک جلسه ویژه در دن هاگ پیش از شروع جنگ در مقابل عراق از کار برکنار شد که تا کنون در تاریخ سازمان های بین المللی در نوع خود یگانه است. برکناری وی توسط جان بولتن نماینده بعدی امریکا در مؤسسه ملل متحد کارگردانی شد دلیل برکناری وی سر پیچی از قواعد بازی قدرت های بزرگ و جنگ طلب بود. بوستانی می خواست پیش از شروع جنگ در مقابل عراق با رهبری عراق مذاکره کند تا سلاح های کشتار جمعی را که به داشتن آن متهم گردیده تحت نظارت سازمان منع تسلیحات کیمیائی قرار دهد. در این صورت دروغی که مردم دنیا بعداً دانستند که دروغ امریکا و بهانه جنگ بود قبل از تهاجم و حمله نظامی امریکا برهم می خورد.

امروز سازمان منع تسلیحات کیمیائی از بوستانی و تجربه اش آموخته است و در مقابل تهاجم قوای غربی ظاهراً مخالفت نشان می دهند تا به چشم مردم خاک بپاشانند.

قرار داد تخریب سلاح های کیمیائی سوریه در ماه سپتمبر همین سال حقیقتاً برای شان غیر قابل پیشبینی و غیر منتظره بود و در برابر حمله نظامی قریب الوقوع شان یک پیروزی خرد برای همه و مخصوصاً برای روسیه و خود سوریه بود.

سخنان روزنامه نگار و صاحب رسانه "هانس هوف باور" که در روزنامه المان جدید به تاریخ ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۳ نوشت قابل تأمل است.

وی گفت که صرف نظر کردن فعلی امریکا از یک حمله قاطع در مقابل اسد برای پلان بعدی کاملاً به نفع شان است. گرچه به قدرت رسیدن مسلمانان رادیکال گزینه اول غرب نیست اما اگر پیش از به قدرت رسیدن دست شان از تمام سلاح های کیمیائی کوتاه گردد.

و این امریکاست که برای متحدین خود تعیین می کند و تصمیم می گیرد که آن ها چه نوع سلاح و به کدام پیمانانه سلاح داشته باشند و کنترل آن در دست امریکا باشد، به این ترتیب دعوا واضحاً بی خطر می گردد.

پیدا کردن یک دلیل به ضد اسد و بمباردمان سوریه بعد از بین بردن سلاح های کیمیائی، به یقین صورت خواهد گرفت. در اوائل سپتمبر روشن گردید که سازمان منع تسلیحات کیمیائی یک آزمایشگاه قوای نظامی مربوط به اکادمی علوم نظامی را که در فن آوری دفاعی و امنیتی فعالیت دارد و مقر آن در ایالت نیدر زاکسن است وظیفه داده است تا نمونه های گرفته شده گاز را مورد آزمایش قرار دهد.

هفته نامه روزجمعه ۵ سپتمبر نوشت: آزمایشگاه ارتش یک کشوری را که حکومتش در سوریه مداخله می کند به آسانی نمی توان آن را واقعاً بی طرف و غیر وابسته بدانیم در حالی که قوای نظامی اش در این نزاع فعالانه سهم دارد. اما چه کسی به این مسأله علاقه می گیرد و در برابر تبلیغات گسترده که به کمک ادعا های ثابت ناشده غرب به راه انداخته شده است که گویا ارتش سوریه در ۲۱ اگست ۲۰۱۳ گاز کیمیائی در برابر افراد غیر نظامی استعمال کرده است، دلچسپی نشان می دهد.

بعد از نشر این خبر که یک آزمایشگاه قوای نظامی المان نمونه های گاز استعمال شده در سوریه را مورد آزمایش قرار می دهد یک فلم کوتاه ویدئویی از اواسط اکتوبر تهیه شده بود تحت عنوان آموزش سلاح کیمیائی در هوای غبار آلود که قوای نظامی المان بازرسانان سازمان منع تسلیحات کیمیائی را برای سهم گرفتن در سوریه آماده می سازد.

در گزارش انترنتی (۲) آمر تر پینگ بازرسانان سازمان منع تسلیحات فرانس اونتال Franz Ontal گزارش داد که در دوره آموزشی که در فیلد فلیکن Wildflecken در ایالت بایرن المان دایر شده بود ما تجارب زیادی کسب کردیم، وی گفت که این تریننگ برای ما از ارزشی خاصی برخوردار است و ما از این تجارب که در مناطق جنگی چون کوسو و عراق و افغانستان کسب گردیده است می آموزیم. در اخیر ماه اکتوبر ناتو در نظر گرفت تا در نابود سازی سلاحهای کیمیائی سوریه سهم بگیرد.

کمیتة نوبل اگر بخواهد به خاطر آورده می تواند که ۱۰۰ سال قبل در جنگ عمومی اول برای بار اول به مقدار زیاد گاز زهری استفاده شد.

گاز استفاده شده در حدود ۱۱۲۰۰۰ تن (یک صد و دوازده هزار تن) که ۵۰۰۰۰۰ هزار زخمی و ۲۰۰۰۰۰ هزار کشته بر جای گذاشت. باید اشاره شود که در جنگ های استعماری هم سلاح کیمیائی به اندازه زیاد مورد استفاده قرار گرفته است. چرچیل معروف در سال ۱۹۲۰ به خاطر استفاده از سلاح کیمیائی در مقابل شورشیان عرب ابراز داشت که این حساسیت در خصوص استفاده از گاز کیمیائی را من درک کرده نمی توانم. من خواهان استفاده و به کار بردن گاز در مقابل قبایل غیر متمدن هستم.

در زمانی که وزیر جنگ بود ابراز داشته بود گاز استفاده شده ضرور نیست کشنده باشد بلکه باعث درد شدید گردد و یک ترور وسیع را انتشار دهد. به این مفهوم و معنا استعمال بعدی سلاح کیمیائی ارزیابی می گردید.

چنانچه اسپانیا در سال ۱۹۲۴ از گاز زهری در جنگهای ریف در شمال مراکش در مقابل قبایل بربر استفاده کرد.

ایتالیای فاشیستی در جنگ مقابل لیبیا در سال ۱۹۳۰ - ۱۹۲۴ و در مقابل اتوپیا در سالهای ۱۹۳۶ - ۱۹۳۵

جاپان در مقابل قوای چین و غیر نظامیان در جنگ جهانی دوم
 و آمریکا در مقابل مردم ویتنام بعد از ۱۹۶۱ از سلاح کیمیائی (اجنت آرنج) استفاده کرده اند.
 در قضیه سوریه بسیاری ها به این نظر هستند که هردو مسأله گر چه به ظاهر متناقض ، هم استعمال و حمله ۲۱ اگست
 ۲۰۱۳ و هم قرار داد نابودی سلاح های کیمیائی مطابق سنت های استعماری است .
 از یک طرف به نظر می رسد که احتمالاً پیاده نظام غرب و عربستان سعودی مسؤولیت حمله کیمیائی را به دوش دارند
 که این جرم غیر قابل اثبات را غرب و عربستان به پای ارتش سوریه بنویسند که با وجود تبلیغات وسیع نتوانستند آن را
 قابل باور بسازند و از جانب دیگر خلع سلاح یک جانبه کسانی که می خواهند در کشور خود آرامش و صلح را برقرار
 کنند .
 از تاریخ استعماری امروز باید نتایج دیگر بگیریم تقاضا برای یک منطقه بدون سلاح های امحای جمعی را در سر تا
 سر شرق میانه را بخواهیم .
 در حالی که ۱۹۰ کشور جهان به شمول سوریه عضو سازمان منع تسلیحات کیمیائی هستند اسرائیل تا حال کنوانسیون
 سلاح های کیمیائی را تصویب و امضاء نکرده است .

نفر (عامل) شان دیگر نیست:

دوباره به " داگ هامر شولد " رئیس قبلی کمیته نوبل که روزی نفر شان بود اما وی تا آخر نفر شان باقی نماند .
 در یک گزارش به تاریخ ۱۸ سپتمبر ۲۰۱۱ که از تلویزیون غرب المان که از شهر کلن پخش می گردد، گزارش شد
 زمانی که رئیس دولت کنگو "پاتریس لومومبا " که از دولت شوروی هواداری می کرد در جنوری ۱۹۶۱ به قتل رسید
 رئیس سازمان ملل متحد هامر شولد به عنوان منتقد ثابت قدم از طرف دولت های غربی و مدافعین صنایع از هر سو
 تحت فشار قرار گرفت . در دانشنامه جیبی "مایر" آمده که آقای " هامر شولد " می خواست سازمان ملل را به یک
 نیروی محرکه به ضد روند مستعمراتی تبدیل کند .
 جایزه صلح نوبل در سال ۱۹۶۱ پس از مرگش به وی تعلق گرفت.
 وی در همان سال ۱۹۶۱ در یک حادثه غیر قابل توضیح در سقوط طیاره (هواپیما) جان داد، روزنامه گاردین در ۱۷
 اگست ۲۰۱۱ پنجاه سال بعد از مرگش نوشت که شواهد و مدارک نشان می دهد که طیاره سر منشی ملل متحد سقوط
 داده شده است.
 به تأیید آن ، قبلاً خبر رسان " بی بی سی " در ۱۹ اگست ۱۹۹۸ گفته بود که نه تنها گزارش شاهدان عینی آن را تأیید
 می کند بلکه کمسیون حقیقت یاب افریقای جنوبی اسناد محرم را که تا امروز محفوظ بودند بیرون داده است که نشان
 می دهد هامر شولد در فعالیت های میانجیگریانه خود در کنگو که از نگاه مواد خام غنی است طعمه یک توطئه از
 طرف انگلیس، افریقای جنوبی و سازمان جاسوسی امریکا "سیا" گردیده است.
 قابل پیش بینی نیست که آیا در آینده هم کسی به موقعیت " هامر شولد " جرأت و شجاعت نشان خواهد داد که دیگر نفر
 شان نباشد . جرأت تغییر جهت دادن با گرایش ضد استعماری در عصر استعمار جدید که نخواهد عامل و نفر شان باشد.
 اما اضافه تر از نشان دادن جرأت فردی برای تغییرات زیر بنائی باید خواهان یک تغییر اساسی در توازن قوای بین
 المللی گردیم در آن صورت یک شانس واقعی به وجود خواهد آمد که جایزه صلح نوبل از طرف قدرت هائی که کار
 شان به راه انداختن جنگ است، ربوده نشود .

یادداشتها

- ۱

جنگ دوم خلیج ۱۹۹۰-۱۹۹۱

جنگ داخلی در جیبوتی ۱۹۹۴-۱۹۹۱

جنگ داخلی سیرالئون ۲۰۰۲ - ۱۹۹۱

جنگ داخلی الجزایر ۲۰۰۲ - ۱۹۹۱

جنگ نام نهاد بوسنیا ۱۹۹۵ - ۱۹۹۲

قیام در البانیا ۱۹۹۷

جنگ کوسوو ۱۹۹۸-۱۹۹۹

جنگ افغانستان از ۲۰۰۱ به این سو

جنگ عراق ۲۰۰۳

جنگ سومالیا ۲۰۰۹ - ۲۰۰۶

جنگ لیبیا ۲۰۱۱

-۲

لینک ذیل دیده شود

kurzlink.de/Chemiewaffentraining

<http://www.rp-online.de/video/aktuelles/chemiewaffentraining-im-nebel-vid-1.3751933>